

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Lidije Vukičević predsjednice vijeća, mr. sc. Inge Vezmar Barlek i Marine Kosović Marković, članica vijeća, te sudske savjetnice Branke Cvitanović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 27. prosinca 2018.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske KLASA: UP/ II -008-07/18-01/ 437, URBROJ: 40-01/04-18-2 od 5. lipnja 2018. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Povjerenika za informiranje KLASA: UP/ II -008-07/18-01/ 437, URBROJ: 40-01/04-18-2 od 5. lipnja 2018. godine, odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku broj: PPI - DO-4/2018 od 27. travnja 2018. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama o mjesečnom izvješću koja Županijska državna odvjetništva i Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta dostavljaju državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, a sastoje se od 3 dijela tako da se prvi dio odnosi na izvješćivanje o pravnoj i drugoj problematici, sastancima i općenito izvan postupovnom radu, drugi dio sadrži izvješća o radu i odlukama u značajnim predmetima, treći dio izvješća sastoji se od statističkih tabela o radu kaznenih i građanskoupravnih odjela uz koje se daju samo najnužniji komentari, ako je to potrebno zbog velikih zaostataka ili velikog broja negativnih odluka. Tužitelj je zatražio da mu se na temelju Zakona o pravu na pristup informacijama omogući preslika ili skenirano mjesečno izvješće za prosinac 2017. godine, te siječanj 2018. godine, koje je tijelo javne vlasti ŽDO dostavilo višem državnom odvjetništvu.

Zahtjev je odbijen temeljem čl. 23. st. 5. točke 2. u svezi čl. 15. st. 2. točke 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine broj 25/13 i 85/15, dalje u tekstu: ZPPI), iz razloga što je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, „ograničeno“.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu jer smatra da su počinjene bitne povrede upravnog postupka iz članaka 30., 51. i 52. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine broj 47/09., dalje: ZUP). To iz razloga što ni prvostupanjsko ni drugostupanjsko tijelo nisu upoznali tužitelja sa sadržajem pribavljenog mišljenja Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost, sa sadržajem Opće upute o mjesečnom praćenju rada i izvješćivanju u predmetima broj O-6/10 od 15. prosinca 2010. godine, s činjenicama da je formiralo radnu skupinu radi provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, koja je

provodila test razmjernosti i javnog interesa, a nije upoznat niti s odlučnim činjenicama koje je tijelo javne vlasti utvrdilo prilikom provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, jer je tužitelj kao podnositelj zahtjeva imao pravo sudjelovati u ispitnom postupku sve do donošenja odluke o upravnoj stvari, a službena osoba bila je dužna omogućiti mu izjašnjavanje o svim okolnostima i činjenicama koje su iznesene u postupku, o prijedlozima za izvođenjem dokaza i podnesenim dokazima, sudjelovanje u izvođenju dokaza, kao i upoznavanje s rezultatom izvođenja dokaza i izjašnjavanje o tim rezultatima.

Navodi da ga je tuženik pozvao na očitovanje, prilikom rješavanja žalbe, tada bi ga upozorio na to da nije upoznat sa sadržajem mišljenja Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost koje je tuženik bio dužan pribaviti povodom odluke o žalbi temeljem čl. 25. st. 4. (druga rečenica), Zakona o pravu na pristup informacijama, pa bi vjerojatno taj propust u postupku otklonio. Poziva se na presudu ovog suda poslovni broj: UsII-1/16. Ukazuje na nerazumljivost obrazloženja osporenog rješenja tuženika koji navodi „analizu sadržaja u medijima“, jer je nejasno analiza kojih sadržaja, u kojim medijima je provedena i primjenom kojih dokaznih postupaka, čime je počinjena bitna povreda upravnog postupka iz članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku. Suprotno obrazloženju rješenja tuženika upućuje na linkove različitih mrežnih stranica. Navodi odredbe članka 36. stavka 3. točke 7. i 8. i članka 36. stavka 4. Zakona o državnom odvjetništvu (Narodne novine, broj 76/09., 153/09., 116/10., 145/10., 57/11., 130/11., 72/13., 148/13., 33/15. i 82/15.), članka 66. Poslovnika državnog odvjetništva (Narodne novine, broj 5/14. i 123/15.). Smatra nerazumljivim i paušalnim obrazloženje rješenja Povjerenika čime je počinjena bitna povreda upravnog postupka kao i pozivanje na odluku Visokog upravnog suda RH poslovni broj: UsII-49/14-6 od 05. studenog 2014.godine., jer je tamo Sud doista pravilno utvrdio da Povjerenik nije ovlašten tijelu javne vlasti određivati provođenje deklasifikacije pojedine informacije/dokumenta, već je bilo dužno utvrditi odlučne činjenice na koje će pravilno primijeniti materijalno pravo prilikom provođenja testa razmjernosti i javnog interesa prilikom odobravanja pristupa informaciji koja je klasificirana određenim stupnjem tajnosti za što u rješenju nije dano valjano obrazloženje. Smatra nerazumljivim i paušalnim i obrazloženje rješenja kako „predmetna informacija ne daje potpunu sliku i informaciju o radu pojedinog državnog odvjetništva, dok bi se istovremeno omogućavanjem pristupa informaciji stvorila mogućnost da ista bude korištena u nedozvoljene svrhe (pritisak na državno odvjetništvo, izračun vjerojatnosti dodjele predmeta i sl.)“. Ističe kako je bez posebnog obrazloženja i navođenja razloga dobio te podatke za Općinski sud u Šibeniku iz e-spisa, za sve pravosudne dužnosnike o broju riješenih predmeta po vrsti predmeta tijekom 2016. godine. Predlaže Sudu da poništi rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje te mu omogući pristup traženim informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu u svemu ostaje kod osporenog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju tog rješenja. Smatra da nisu počinjene povrede upravnog postupka iz članaka 30., 51. i 52. ZUP-a te da se u ovom slučaju ne provodi ispitni postupak. Ukazuje da se ne radi o postupku u kojem sudjeluje dvije ili više stranaka s protivnim interesima. U konkretnom slučaju prema navodima tuženika prvostupanjsko tijelo je neposredno rješavalo upravnu stvar temeljem čl. 50. st. 1. točke 1. ZUP-a, kojim je propisano da službena osoba može neposredno riješiti upravnu stvar u postupku koji je pokrenut na zahtjev stranke, kada je stranka u svojem zahtjevu navela sve činjenice ili je podnijela potrebne dokaze temeljem kojih se može utvrditi pravo stanje stvari ili ako se to stanje može utvrditi na temelju općepoznatih činjenica ili službenih podataka kojima raspolaže javnopravno tijelo. Stoga tuženik smatra nejasnim na koji bi to na način tuženik u žalbenom postupku, u predmetu u kojem je prvostupanjsko tijelo neposredno rješavalo predmet, trebalo tužitelju omogućiti

očitovanje o činjenicama, osim kroz institut žalbe, a koji je tužitelj iskoristio. U odnosu na odredbu čl. 52. ZUP-a, ističe kako je navedenom odredbom propisano da stranka ima pravo sudjelovati u ispitnom postupku, do donošenja odluke o upravnoj stvari. S obzirom da se u konkretnom slučaju radilo o neposrednom rješavanju od strane prvostupanjskog tijela, te s obzirom na činjenicu da se „donošenje odluke“, odnosi na odluku prvostupanjskog tijela, neosnovano tužitelj ukazuje na povredu navedene odredbe, kao i na povredu čl. 30. i 51. ZUP-a. Vezano za navode tužitelja kako je čl. 25. st. 4. ZPPI-a propisano da će tuženik zatražiti mišljenje Ureda vijeća za nacionalnu sigurnost, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka, te da je to tuženik postupajući po žalbi propustio učiniti, ističe kako je Ured vijeća za nacionalnu sigurnost u vezi zatraženih informacija dao svoje mišljenje u prvostupanjskom postupku, pa nije bilo potrebe da tuženik u drugostupanjskom postupku ponovno traži mišljenje ureda. Tuženik ističe kako, iako mjesečno izvješće sadrži i brojčane podatke, sama činjenica da se radi o brojčanim podacima ne znači i da bi isti trebali biti dostupni. Radi se o klasificiranim podacima čijim bi omogućavanjem pristupa bio ozbiljno povrijeđen interes radi kojeg su zatraženi podaci klasificirani stupnjem tajnosti, a to je da pristup istima imaju samo tijela koja prema pravilima državnoodvjetničke struke ocjenjuju rad državnih odvjetnika i zamjenika radi ostvarivanja njihovih prava ili dužnosti te eventualnog snošenja odgovornosti u obavljanju državno odvjetničke dužnosti. Uz to navodi da tuženik sukladno ZPPI-u nema ovlast vršiti deklasifikacije klasificiranih podataka, već to može učiniti jedino vlasnik podatka, a što je potvrdio i Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj: US/II – 49/14-6 od 5.studenoga 2014..

Slijedom iznesenog tuženik ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, kao i razloga navedenih u odgovoru na tužbu.

Tužitelj nije dao očitovanje na odgovor tuženika.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17., dalje: ZUS) Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

U konkretnom slučaju zahtjev za pravo na pristup informacijama (klasificiranim podacima) odbijen je pozivom na odredbu članka 15. stavka 2. točke 1. ZPPI-a u vezi s odredbom članka 16. stavka 1. ZPPI-a, odnosno nakon provedenog testa razmjernosti i javnog interesa te nakon pribavljenog mišljenja UVNS-a.

Odredbom članka 15. stavka 2. točke 1. ZPPI-a propisano je da tijela javne vlasti mogu ograničiti pristup informaciji ako je informacija klasificirana stupnjem tajnosti, sukladno zakonu kojim se uređuje tajnost podataka.

Sukladno odredbi članka 13. stavka 3. Zakona o tajnosti podataka (Narodne novine broj 79/07. i 86/12., dalje: ZoTP) klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „povjerljivo“ i „ograničeno“, pored osoba iz stavka 1. i 2. ovog članka mogu provoditi i čelnici ostalih državnih tijela. Člankom 13. stavkom 1. ZoTP-a dano je ovlaštenje Glavnom državnom odvjetniku za klasificiranje podataka stupnjevima tajnosti „vrlo tajno“ i „tajno“.

U konkretnom slučaju tuženik i prvostupanjsko tijelo su utvrdili da su tražene informacije klasificirane stupnjem tajnosti „ograničeno“. Slijedi kako je upravni postupak u potpunosti proveden sukladno mjerodavnim zakonskim odredbama, a uz činjenicu da je prvostupanjsko tijelo zatražilo i dobilo mišljenje UVNS-a, koje prileži spisu tuženika i u koje je prema obrazloženju pobijanog rješenja tuženik izvršio uvid, prema ocjeni Suda nije povrijeđena odredba članka 25. stavak 4. ZPPI-a.

Neosnovani su tužbeni prigovori o povredi pravila upravnog postupka. S tim u vezi Sud ističe kako ne postoje bitne povrede upravnog postupka, nego do nezakonitosti pobijane pojedinačne odluke mogu dovesti samo one povrede koje su bile od utjecaja na rješavanje

upravne stvari, što proizlazi iz odredbe članka 57. stavka 2. ZUS-a. Takvih povreda u konkretnom slučaju Sud ne nalazi, posebice iz razloga što je tužitelj sa svim relevantnim dokumentima na koje ukazuje u tužbi, upoznat kroz obrazloženja prvostupanjske i drugostupanjske odluke.

Slijedom izloženog, Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev kao neosnovan odbio.

U Zagrebu 27. prosinca 2018.

Predsjednica vijeća
Lidija Vukičević, v.r.